

O b s a h

Úvodem	3
1. Na obranu práv pracujícího lidu	
1. Vstupní prohlášení komunistického klubu (5. 11. 1923 — Nedvěd)	9
2. Kritika daňové soustavy (20. 12. 1923 — Dr. Vacek)	12
3. Smrt V. I. Lenina a pražská radnice (4. 2. 1924 — Nedvěd)	15
4. Komunisté proti reparacím (3. 3. 1924 — Nedvěd)	15
5. Protest proti oklešťování obecní samosprávy (10. 12. 1924 — Nedvěd)	18
6. Návrh na pojištění nezaměstnaných (10. 12. 1924 — Dr. Vacek)	21
7. Projev proti rozpočtu a jeho třídnosti (10. 12. 1924 — Dr. Vacek)	24
8. Zásada rovnoprávnosti a sebeurčení národů (1. 3. 1926 — Dr. Vacek)	27
9. Rozbor agrární politiky (7. 6. 1926 — Dr. Vacek)	28
10. Ohlasy severočeské stávký (20. 2. 1928 — Dr. Vacek)	30
11. Proti nepříteli vlády jednotná fronta dělnických stran (20. 2. 1928 — Dr. Vacek)	32
12. Na ochranu kolonistů (20. 2. 1928 — Hodinová)	33
13. Boje za sociální pojištění (2. 4. 1928 — Šebesta)	36
14. Za snížení obecních dávek (7. 5. 1928 — Urbánek)	37
15. Další zvyšování persekuce dělnictva a jeho tisku (4. 2. 1929 — Svoboda)	39
16. Jak zmírnit bytovou krizi (4. 3. 1929 — Beran)	40
17. Proti nové úpravě dobytčích cel (4. 3. 1929 — Beran)	41
18. Otázku kolonistů je třeba řešit (4. 3. 1929 — Hodinová)	42
19. Kdo bydlí v koloniích (3. 6. 1929 — Hodinová)	43
20. Egyptský král Fuad a obecní recepce (28. 6. 1929 — Dr. Polák)	44
21. Persekuce Dr. Vacka (2. 9. 1929 — Dr. Bartošek)	45
22. Jak řešit otázku pražských kolonií (2. 9. 1929 — Hodinová)	47
23. Krise a měšťácká městská správa (9. 12. 1929 — Dr. Vacek)	49
2. Za chléb a práci pro tisíce nezaměstnaných	
24. Vánoční stromky a nezaměstnaní (3. 2. 1930 — Dr. Vacek)	61

25. Péče o deložované (7. 4. 1930 — <i>Dr. Vacek</i>)	64
26. Jak žili lidé Na Františku (7. 4. 1930 — <i>Dr. Hecht</i>)	68
27. Radnice nerada slyšela o nezaměstnaných (10. 11. 1931 — <i>Dr. Vacek</i>)	70
28. Je třeba zvýšit péči o nezaměstnané (2. 2. 1931 — <i>Hodinová</i>)	71
29. Nový jednací řád — cesta k fašismu (2. 3. 1931 — <i>Vetiška</i>)	72
30. Kritika nového jednacího řádu (2. 3. 1931 — <i>Dr. Vacek</i>)	74
31. Nezaměstnanost a její kořeny (13. 4. 1931 — <i>Vetiška</i>)	75
32. Jak umlčet komunisty (7. 9. 1931 — <i>Jelínek</i>)	77
33. Rozpočtové debaty — čas ke kritice komunální politiky (19. 12. 1931 — <i>Dr. Vacek</i>)	78
34. Bourání kolonií a pomoc kolonistům (19. 12. 1931 — <i>Hodinová</i>)	84
35. Veřejnost schůzí ústředního zastupitelstva — další zbraň proti kritice komunistů (7. 3. 1932 — <i>Dr. Baxa</i>)	86
36. Postaví se zastupitelstvo do fronty obránců míru? (7. 3. 1932 — <i>Jabůrková</i>)	87
37. Protest proti rozpuštění Mezinárodní dělnické pomoci v Československu (4. 4. 1932 — <i>Drahozalová</i>)	87
38. V době stávkových bojů žádají komunisté, aby zastupitelstvo podporovalo dělníky (3. 10. 1932 — <i>Krosnař</i>)	89
39. Radnice odmítá zaslat pozdravný telegram Sovětskému svazu v den výročí Velké říjnové socialistické revoluce (7. 11. 1932 — <i>Krosnař</i>)	90
40. Zenklův plán nucené práce nezaměstnaných (7. 11. 1932 — <i>Krosnař</i>)	91
41. Obecní rozpočty byly třídní a protidělnické — komunisté s nimi nemohli souhlasit (23. 11. 1932 — <i>Dr. Vacek</i>)	96
42. I v rámci kapitalistického řádu lze zajistit pracujícím chléb a práci (23. 11. 1932 — <i>Krosnař</i>)	97
43. Problém nezaměstnaných je zásadní otázkou pražské radnice (5. 12. 1932 — <i>Krosnař</i>)	102
44. Bur.oasie nedělá pro nezaměstnané nic, ale návrhy komunistů zamítá (9. 1. 1933 — <i>Jabůrková</i>)	104
45. Začátkem roku 1933 stoupá aktivita nezaměstnaných — komunisté bojují za jejich požadavky (6. 2. 1933 — <i>Krosnař</i>)	105
46. Půjčka práce nemůže pomoci nezaměstnaným (3. 4. 1933 — <i>Krosnař</i>)	103
47. Praha se musí aktivně bránit proti fašismu (3. 4. 1933 — <i>Jabůrková</i>)	109
48. Jediná obrana proti fašismu — jednotná fronta pracujících (8. 5. 1933 — <i>Krosnař</i>)	110
49. Kam vedl Zenklův plán pomoci nezaměstnaným (8. 5. 1933 — <i>Krosnař</i>)	112

50. Buržoasie si pomáhá z krise zmocňovacím zákonem a persekucí dělnictva (12. 6. 1933 — <i>Krosnař</i>)	114
51. Vládní strany snižují náklady na nezaměstnané (3. 7. 1933 — <i>Dr. Vacek</i>)	116
52. Komunisté se snaží všemi způsoby ulehčit bídě nezaměstnaných (2. 10. 1933 — <i>Krosnař</i>)	119
53. Zenkl řeší problém nezaměstnanosti novými směrnicemi (2. 10. 1933 — <i>Krosnař</i>)	119
54. Prostředky, jichž používala buržoasie, nepomáhají nezaměstnaným — komunisté přicházejí s novými realizovatelnými návrhy (13. 11. 1933 — <i>Krosnař</i>)	122
55. Vzrůst aktivity nezaměstnaných, akční výbory a jejich požadavky (4. 12. 1933 — <i>Krosnař</i>)	123
56. Stíny buržoasní péče o nezaměstnané (4. 12. 1933 — <i>Jabůrková</i>)	127
57. Komunisté věří ve vítězství dělnické třídy (11. 12. 1933 — <i>Krosnař</i>)	130
58. Na radnici se vytvořil socialistický fašismus (11. 12. 1933 — <i>Jabůrková</i>)	136
59. Uznání Sovětského svazu de jure je pro Československo nezbytností (11. 12. 1933 — <i>Dr. Vacek</i>)	138
60. Zenkl je odpovědný za všechny ty nesnesitelné poměry (11. 12. 1933 — <i>Krosnař</i>)	140
3. Za jednotnou frontu proti fašismu a na obranu Prahy	
61. Ani nový jednací řád nezastaví boj dělnické třídy (9. 4. 1934 <i>Krosnař</i>)	147
62. Po vzoru fašistických států organisoval Zenkl prapory práce (9. 4. 1934 — <i>Krosnař</i>)	143
63. Komunisté nemohou souhlasit se zřizováním praporů práce (7. 5. 1934 — <i>Krosnař</i>)	151
64. Prapory práce jsou fašistickým zřízením (4. 6. 1934 — <i>Krosnař</i>)	154
65. Východiskem ze vzrůstající krise se může stát jediná jednotná fronta pracujících (3. 9. 1934 — <i>Dr. Vacek</i>)	156
66. Zatčení soudruha Krosnaře (5. 11. 1934 — <i>Dr. Vacek</i>)	160
67. Komunisté žádají propuštění soudr. Krosnaře (5. 11. 1934 — <i>Dr. Vacek</i>)	161
68. Postavení pražské chudiny bylo nesnesitelné — komunisté navrhuji snížení cen (5. 11. 1934 — <i>Dr. Vacek</i>)	161
69. Ačkoliv Československo uznává Sovětský svaz de jure, nechce mít v Praze náměstí Sovětského svazu (5. 11. 1934 — <i>Dr. Vacek</i>)	164

70. V hluboké krizi roku 1934 snižuje pražská radnice náklady na nezaměstnané (17. 12. 1934 — Dr. Vacek) 165
71. Pražskou radnici ovládlo národní sjednocení, komunisté mar-ně usilují o vytvoření socialistického souručenství (17. 12. 1934 — Dr. Vacek) 170
72. Jak vypadají „sociální vymoženosti“ — nouzové kolony a pra-pory práce (17. 12. 1934 — Černohorský) 172
73. Tři měsíce vězní buržoasie nemocného soudruha Krosnaře — komunisté marně žádají jeho propuštění (7. 1. 1935 — Dr. Vacek) 176
74. Jen realisace investičního plánu může zajistit práci nezaměst-naným (4. 3. 1935 — Dr. Vacek) 177
75. Nestačí likvidovat pracovní kolony, ale je třeba provádět in-vestiční plán (1. 4. 1935 — Dr. Vacek) 181
76. Z krise byla jen jediná cesta: boj proti drahotě, investiční vý-stavba a socialistické souručenství (9. 9. 1935 — Jabůrková) . . 183
77. Začátkem zimy 1935 chtěla buržoasie utišíť nezaměstnané no-vými pravidly (11. 11. 1935 — Dr. Vacek) 185
78. Bídu dělnické třídy zvyšovaly stále stoupající ceny (2. 12. 1935 Dr. Vacek) 190
79. Rozklad koalice vládních stran na radnici a úsilí o vytvoření jednotné fronty dělnických stran (16. 12. 1935 — Dr. Vacek) . . 193
80. Nezaměstnaností trpěli především mladí lidé (16. 12. 1935 — Černohorský) 197
81. Národní demokracie a obě socialistické strany nesly odpověd-nost za bědné poměry pražského dělnictva (13. 1. 1936 — Krosnař) 199
82. Co udělala pražská radnice pro nezaměstnané za 7 let hospo-dářské krise? (3. 2. 1936 — Černohorský) 200
83. Radnice ani nezajišťovala bezpečnost pražského obyvatelstva (11. 5. 1936 — Jabůrková) 201
84. Několikerá krise sjednotila nezaměstnané v sílu, jež byla od-hodlána bojovat za své požadavky (11. 5. 1936 — Černohorský) 206
85. Stále bylo třeba hájit obyvatele pražských nouzových kolonií proti radnici (8. 6. 1936 — Dr. Vacek) 208
86. Půjčka obrany státu a její třídní ráz (8. 6. 1936 — Dr. Vacek) 209
87. Obecní přírážky k státní dani na potravní čáře není správné zvyšovat, ale rušit (5. 10. 1936 — Dr. Vacek) 212
88. S postupem fašisace upadá zájem vládních stran o nezaměst-nané (9. 12. 1936 — Dr. Vacek) 215
89. Nezaměstnaní formulovali své požadavky na konferenci 5. ledna 1937, komunisté usilují o jejich splnění (11. 1. 1937 — Krosnař) 218

90. Teprve válečné nebezpečí přinutilo radnici, že uvolnila 15 milionů na snížení nezaměstnanosti (8. 2. 1937 — <i>Dr. Vacek</i>) . . .	225
91. Ještě na jaře 1937 je 10.000 nezaměstnaných — buržoasie pomáhá jediné pracovními kolonami (1. 3. 1937 — <i>Krosnař</i>) . . .	226
92. Rozvratu na pražské radnici, provázeného resignací Dr. Baxy, chtěli komunisté využít k vytvoření socialistického souručenství (5. 4. 1937 — <i>Krosnař</i>)	229
93. Politickou situaci bylo možno změnit jediné volbami — tot jediný prostředek, jak odstranit reakci a nastolit socialistické souručenství (11. 10. 1937 — <i>Krosnař</i>)	233
94. Po Baxovi nastoupil Zenkl — na radnici se nic nezměnilo (7. 12. 1937 — <i>Dr. Vacek</i>)	235
95. Koalice stran, ovládaná národním sjednocením, není již schopna řešit politické úkoly doby (7. 12. 1937 — <i>Krosnař</i>) . . .	243
96. Na bezpečnost Prahy myslí jen komunisté, jsou také jedinými spolehlivými obránci republiky (10. 1. 1938 — <i>Dr. Vacek</i>) . . .	249
97. Situaci na radnici nezměnily ani obecní volby! Fašisující pravice násilně udržela svou nadvládu (29. 7. 1938 — <i>Dr. Vrbenský</i>)	252
98. Když v říjnu 1938 československá reakční vláda zastavila činnost komunistické strany Československa — musili v nejbližší době odejít komunisté i z pražské radnice (16. 1. 1939) . . .	255
Poznámky	256
Rejstřík jmenný a věcný	283